

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 2Sžfk/1/2021
Identifikačné číslo spisu: 6020200202
Dátum vydania rozhodnutia: 24. februára 2022
Meno a priezvisko: JUDr. Petra Příbelská
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:6020200202.1

UZNESENIE

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný, v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): Strojárne PKH, a.s., so sídlom Zvolenská cesta 35, Banská Bystrica, IČO: 36 330 230, právne zastúpený: JUDr. Ing. Bernard Pekár, PhD., advokát, so sídlom Kukučínova 24, Banská Bystrica, proti žalovanému: Daňový úrad Banská Bystrica, Nová ulica 13, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 9601401/5/4703117/2013/Mad zo dňa 17. októbra 2013, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23S/56/2020-21 z 1. októbra 2020, takto

r o z h o d o l :

Kasačná sťažnosť sa z a m i e t a .

Účastníkom konania sa právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

O d ô v o d n e n i e

1. Sťažovateľ sa žalobou zo dňa 24. januára 2014 domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 9601401/5/4703117/2013/Mad zo dňa 17. októbra 2013 (ďalej „Rozhodnutie“) a postupu žalovaného pri jeho vydaní.

2. Napadnutým uznesením Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej „správny súd“) podľa § 98 ods. 1 písm. c/ a písm. g/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej „SSP“) odmietol žalobu sťažovateľa z dôvodu, že smeruje voči neprávoplatnému prvostupňovému rozhodnutiu žalovaného (ktorý je prvostupňovým daňovým úradom) a teda voči nespôsobilému predmetu súdneho prieskumu a zároveň z dôvodu, že žaloba bola podaná predčasne, pred tým ako bolo rozhodnuté o včas podanom odvolaní sťažovateľa voči Rozhodnutiu.

3. Rozhodnutím žalovaný určil sťažovateľovi rozdiel dane na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie február 2008 v sume 32 262,46 €. Sťažovateľovi bolo Rozhodnutie doručené dňa 25. novembra 2013 a voči Rozhodnutiu podal dňa 13. decembra 2013 odvolanie. Z dôvodu, že žalovaný považoval Rozhodnutie za doručené sťažovateľovi prostredníctvom fikcie doručenia dňa 8. novembra 2013, žalovaný sťažovateľovi oznámením č. 9601401/5/5552049/2013/Mad zo dňa 13. decembra

2013 (ďalej „Oznámenie“) oznámil, že jeho odvolanie bolo podané po určenej lehote a preto je neprípustné.

4. Správny súd uznesením č.k. 23S/9/2014-73 zo dňa 28. júla 2016 žalobu sťažovateľa podľa § 98 ods. 1 písm. g/ SSP odmietol ako neprípustnú, pretože smeruje proti Rozhodnutiu daňového úradu a zároveň z dôvodu, že Rozhodnutie daňového úradu nadobudlo právoplatnosť, lebo odvolanie proti nemu bolo podané po lehote vzhľadom na fikciu doručenia prvostupňového rozhodnutia podľa ustanovenia § 31 ods. 3 Daňového poriadku, v zmysle ktorej Rozhodnutie bolo doručené dňa 8. novembra 2013, a teda odvolanie podané dňa 10. decembra 2013 bolo podané po uplynutí zákonom stanovenej lehoty.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č.k. 2Sžfk/53/2017 zo dňa 30. apríla 2020 na základe kasačnej sťažnosti sťažovateľa zrušil uznesenie správneho súdu č.k. 23S/9/2014-73 zo dňa 28. júla 2016 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil právny názor, že odvolanie sťažovateľa proti Rozhodnutiu bolo podané včas. Najvyšší súd Slovenskej republiky uviedol, že k aplikácii ustanovení upravujúcich náhradné doručenie môže dôjsť iba v prípade, že nedošlo k reálnemu doručeniu. Najvyšší súd Slovenskej republiky zároveň zaviazal správny súd vysloveným právnym názorom vo veci včasnosti podania odvolania a uložil správny súd v ďalšom konaní vec opätovne prejednať a posúdiť, či sú splnené všetky procesné podmienky na meritórne prejednanie žaloby sťažovateľa, a to vzhľadom na jednotlivé žalobné dôvody a vymedzený petit žaloby, v ktorom sa sťažovateľ domáha zrušenia Rozhodnutia.

6. Správny súd v rozsahu zrušujúceho uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č.k. 2Sžfk/53/2017 zo dňa 30. apríla 2020 vec opätovne prejednal a dospel k záveru, že žaloba smeruje proti Rozhodnutiu, ktoré je neprávoplatným prvostupňovým rozhodnutím daňového úradu (t.j. ide o nespôsobilý predmet súdneho prieskumu), a bola podaná pred tým, ako bolo o včas podanom odvolaní sťažovateľa voči Rozhodnutiu riadne rozhodnuté v odvolacom konaní. Rozhodol tak, že žaloba je neprípustná a zároveň bola podaná predčasne. Tým správny súd odôvodnil jej odmietnutie podľa § 98 ods. 1 písm. c/ a písm. g/ SSP.

7. Zároveň správny súd uviedol, že Najvyšší súd SR v zrušujúcom uznesení uzavrel, že odvolanie sťažovateľa proti Rozhodnutiu bolo podané včas. Správny súd preto konštatoval, že je potrebné, aby o tomto odvolaní bolo riadne rozhodnuté v odvolacom konaní. Podľa správneho súdu Oznámenie netvorí prekážku res iudicata, na čom nič nemení ani fakt, že Oznámenie ako také je samo o sebe spôsobilým predmetom súdneho prieskumu. V predmetnej veci sa sťažovateľ taktiež nedomáhal zrušenia Oznámenia a ani nepodal žalobu proti nečinnosti.

8. Sťažovateľ podal voči napadnutému uzneseniu správneho súdu včas kasačnú sťažnosť. Kasačnú sťažnosť odôvodnil tým, že správny súd (1) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g) SSP), (2) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 440 ods. 1 písm. f/ SSP) a (3) podanie sťažovateľa bolo nezákonne odmietnuté (§ 440 ods. 1 písm. j/ SSP).

9. Podstatou kasačných bodov sťažovateľa je, sťažovateľ podanou žalobou napádal nielen Rozhodnutie, ale i Oznámenie a to tým, že napádal aj nezákonnosť postupu žalovaného, ktorého sa dopustil vydaním Oznámenia. I v prípade, že správny súd bol toho názoru, že žalobný petit bol formulovaný nesprávne, mal správny súd v konaní pokračovať, ak bolo z obsahu žaloby zrejmé, čoho sa týka a čo sleduje. Opačný postup sťažovateľ považuje za porušenie svojho práva na súdnu ochranu a za odmietnutie spravodlivosti. Sťažovateľ taktiež poukázal na to, že predchádzajúca právna úprava obsiahnutá v Občianskom súdnom poriadku neustanovovala výslovnú možnosť domáhať sa preskúmania zákonnosti opatrenia správneho orgánu. Podľa sťažovateľa mal správny súd prípadne sťažovateľa vyzvať na upresnenie žalobného petitu. Podľa sťažovateľa správny súd vec nesprávne posúdil a zároveň odňal sťažovateľovi možnosť domáhať sa súdnej ochrany, nakoľko mal preskúmať aj zákonnosť Oznámenia.

10. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti výslovne nevyjadril, avšak podaním č. 560178/2020 zo dňa 4. decembra 2020 správny súd požiadal o vrátenie administratívneho spisu, keďže je potrebné, aby žalovaný vo veci ďalej konal a postúpil sťažovateľom včas podané odvolanie na rozhodnutie odvolaciemu orgánu.

11. V zmysle čl. 154g ods. 4 a 6 Ústavy v spojení s § 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „zákon č. 757/2004 Z.z.“) odo dňa 1. augusta 2021 začal Najvyšší správny súd SR činnosť a stal sa príslušným na konanie vo všetkých veciach, v ktorých do 31. júla 2021 konali senáty správneho kolégia Najvyššieho súdu SR. Predmetná kasačná sťažnosť bola predložená Najvyššiemu súdu SR 08. februára 2021 a bola zaregistrovaná pod sp.zn. 2Sžfk/1/2021. V zmysle uvedeného je od 1. augusta 2021 na konanie o predmetnej kasačnej sťažnosti príslušný Najvyšší správny súd SR. Vec bola v zmysle § 51 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z.z. v súlade s platným a účinným Rozvrhom práce Najvyššieho správneho súdu SR náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov schválených Ministerstvom spravodlivosti SR pridelená senátu 5S Najvyššieho správneho súdu SR pod pôvodnou spisovou značkou. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 11 písm. h) SSP) po tom, čo zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná riadne a včas (§ 443 SSP a § 444 SSP), oprávnenou osobou na jej podanie (ustanovenie § 442 SSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustná (§ 439 SSP), má predpísané náležitosti (§ 445 ods. 1 SSP a § 57 SSP) preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle § 453 ods. 1 a 2 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal postupom bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) a podľa § 461 SSP kasačnú sťažnosť zamietol ako nedôvodnú.

12. Prvou otázkou, ktorá vyplýva zo sťažovateľových kasačných bodov, a ktorú považuje kasačný súd za potrebné vyriešiť je, aký bol sťažovateľom v žalobe vymedzený predmet súdneho prieskumu, t.j. preskúmania akého rozhodnutia alebo opatrenia sa sťažovateľ domáhal. Druhou následnou otázkou je, či takto vymedzený predmet je vôbec spôsobilým byť predmetom súdneho prieskumu.

13. Žalobou sa sťažovateľ domáhal preskúmania zákonnosti Rozhodnutia a postupu správneho orgánu (žalovaného) v zmysle § 247 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku. V petite žaloby sťažovateľ navrhuje zrušiť iba Rozhodnutie a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konania. Všetky žalobné body sťažovateľa smerujú iba voči Rozhodnutiu. Oznámenie bolo prílohou žaloby. Oznámenie však sťažovateľ v žalobe uvádza iba raz, a to informatívne v časti I žaloby s uvedením „Následne bolo žalobcovi doručené oznámenie daňového úradu zo dňa 13.12.2013, v ktorom žalovaný uviedol, že žalobca podal odvolanie voči predmetnému rozhodnutiu oneskorene.“

14. Najvyšší súd Slovenskej republiky v bode 28 uznesenia č.k. 2Sžfk/53/2017 zo dňa 30. apríla 2020 uviedol „Na základe uvedeného kasačný súd napadnuté uznesenie krajského súdu podľa § 462 ods. 1 SSP zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie, v ktorom viazaný vysloveným právnym názorom kasačného súdu vec opätovne prejedná a posúdi, či sú splnené všetky procesné podmienky na meritórne prejednanie žaloby žalobcu, a to vzhľadom na jednotlivé žalobné dôvody a právnym zástupcom žalobcu vymedzený petit žaloby, v ktorom sa domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 9601401/5/4703117/2013/Mad zo dňa 17. októbra 2013.“

15. Správny súd viazaný právnym názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sa s predmetom súdneho prieskumu tak, ako ho vymedzil sám sťažovateľ, riadne vysporiadal v bodoch 17 a 18 napadnutého uznesenia a kasačný súd sa s odôvodnením správneho súdu stotožňuje a považuje ho za správne. Kasačný súd rovnako správny súd má za to, že sťažovateľ predmet súdneho prieskumu vymedzil iba na Rozhodnutie a domáhal sa, to nielen v petite ale i vo svojich žalobných bodoch, iba súdneho prieskumu Rozhodnutia. Rozšírenie súdneho prieskumu i na Oznámenie by bolo možné iba v lehote na podanie správnej žaloby (k čomu zo strany sťažovateľa nedošlo) a preto postup správneho súdu podľa § 59 ods. 1 SSP s ohľadom na § 62 ods. 1 SSP a § 183 SSP po vydaní uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č.k. 2Sžfk/53/2017 zo dňa 30. apríla 2020 už neprechádzal do úvahy.

16. Odpoveďou na otázku, aký bol sťažovateľom v žalobe vymedzený predmet súdneho prieskumu, tak je, že sťažovateľ sa vo svojej žalobe domáhal iba prieskumu Rozhodnutia a nie prieskumu Oznámenia. Totožný záver správneho súdu je preto správny.

17. Otázku právoplatnosti Rozhodnutia už záväzne vyriešil Najvyšší súd Slovenskej republiky v bode 26 uznesenia sp.zn. 2Sžfk/53/2017 zo dňa 30. apríla 2020, v ktorom uviedol, že „V prejednávanej veci doručenia riadne preukazuje, že došlo k faktickému prevzatíu zásielky žalobcom. Uplatnenie inštitútu fikcie doručenia, ktoré by vyžadovalo ďalšie dokazovanie (napr. či došlo k oznámeniu o ďalšom osobnom doručení a pod) by bolo postupom v rozpore s účelom a zmyslom ustanovenia upravujúceho inštitút náhradného doručenia, ako aj v rozpore s princípom právnej istoty.“. Sťažovateľovi bolo Rozhodnutie doručené dňa 25. novembra 2013 a voči Rozhodnutiu podal dňa 13. decembra 2013 odvolanie. Keďže Rozhodnutie je vzhľadom na sťažovateľom podané odvolanie neprávoplatné, je potrebné aby o ňom bolo rozhodnuté v odvolacom konaní. Rovnako vec posúdil i správny súd v bode 20 odvolania napadnutého uznesenia kasačný súd sa s týmto posúdením stotožňuje.

18. Z uvedeného vyplýva, že záver správneho súdu, že žaloba smeruje proti Rozhodnutiu ako neprávoplatnému prvostupňovému rozhodnutiu daňového úradu a teda nespôsobilému predmetu súdneho prieskumu, a bola tak podaná pred tým, ako bolo o včas podanom odvolaní riadne rozhodnuté v odvolacom konaní je správny. Rovnako je správny i záver správneho súdu o odmietnutí žaloby podľa § 98 ods. 1 písm. c/ a písm. g/ SSP.

19. Pokiaľ sa sťažovateľ Oznámenie a jeho prieskum snaží subsumovať pod postup správneho orgánu, kasačný súd sa s týmto jeho názorom nestotožňuje nakoľko Oznámenie môže byť samostatným predmetom súdneho prieskumu, čoho sa však sťažovateľ nedomáhal.

20. Kasačný súd záverom dodáva, že sťažovateľ sám vymedzil predmet súdneho prieskumu na prieskum Rozhodnutia a nie Oznámenia. Dôsledkom takto vymedzeného súdneho prieskumu s prihliadnutím na neprávoplatnosť Rozhodnutia je odmietnutie žaloby.

21. Kasačný súd rovnako ako správny súd v bode 16 odôvodnenia napadnutého uznesenia súhlasí, že predmetom súdneho prieskumu i podľa predchádzajúcej právnej úpravy mohli byť i opatrenia a opačný právny názor sťažovateľa je nesprávny.

22. Kasačný súd sa teda plne stotožňuje s napadnutým uznesením správneho súdu a konštatuje, že správny súd sa s danou vecou dostatočne vysporiadal a vyvodil správne závery. S ohľadom na uvedené kasačný súd podľa § 461 SSP zamietol kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú.

23. O trovách kasačného konania rozhodol podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s ustanoveniami § 167 ods. 1 a § 175 ods. 1 SSP tak, že sťažovateľovi nepriznal náhradu trov kasačného konania z dôvodu neúspechu v kasačnom konaní a žalovanému nárok na náhradu trov konania zo zákona nevyplýva.

24. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

